

Felicem, Protinum, Genialem, Marianum, Ianua- *damnando Io*
 rium & Ingeniosum, quos sanctitas tua damnauit, *umano ex so*
 scias apud nos quoque secundum iudicium tuum ef- *cis sequitur*
 se damnatos. Incolum em te & florentissimum De- *Ambrosius cu*
 us noster tuatur omnipotens, domine delectissi- *multis alijs*
 me Frater. Item subscriptio. Ego Euentius episco- *Episcopis.*
 pus saluto sanctitatem tuam in Domino, & huic Epi-
 stolae subscripsi: Maximus episcopus, Felix episco-
 pus, Bassianus episcopus, Theodulus episcopus, ex
 iussu domini episcopi Geminiani, ipso praesente A-
 per presbyter subscripsi. Eustasius episcopus, De-
 constantius episcopus, Eustasius episcopus, & omnes or-
 dines subscripserunt. *Tom. 3. lib. Epist. 3. Epist. 81.*

CAPVT DECIMVM

De sacris Concilijs.

I. *Auctoritatem Conciliorum Oecumenico-
 rum non humanam sed diuinam esse,
 ab eaque non discedendum.*

DE Concilijs id potissimum sequar, quod tre-
 centi decem & octo sacerdotes, tamquam
 Abraham electi iudicio, consona fidei virtute
 victores, velut trophaeum toto orbe subactis perfidis *Concilium Nio*
 extulerunt: vt mihi videatur hoc esse diuinum, quod *cennum quo lo-*
 eodem numero in Concilijs fidei habemus oraculum, *co Ambrosius*
 quo in historia pietatis exemplum. *Tom. 2. in proa-*
habeat.
mio lib. 1. de fide ad Gratianum Augustum.

Accepisti sancte Imperator eos qui talia asserunt, *Concilia Oec*
 iure damnatos, non humana industria, non com- *umenica ab*
 positione aliqua: sed trecenti decem & octo, vt fu- *ipso Deo re-*
 pra dixi, Episcopi ad Concilium conuenerunt. Sed *guntur.*
 vt in numero eorum per signum suae passionis & no-
 minis Dominus Iesus suo probaret se adesse Conci-
 liu, crux in trecentis, Iesu nomen in decem & octo
 est sacerdotibus. *Tom. 2. lib. 1. de fide ad Gratianum, Cap. 9*

II. Con-

II. Concilia leges de fide & moribus cōdere,
finem controuersis imponere solere.

Patres concilij Niceni à sacerdotio arcē bigamum.

Synodus Capuensis cur suevis indicta.

Diximus quid legis est, dicamus etiam quid rationis. Sed prius cognoscamus, non solum hoc Apostolū de episcopo & presbytero statuisse, (Oportet episcopum esse vnius vxoris virum) sed etiam patres in concilio Niceni tractatus addidisse, neque clericum quemquam debere esse qui secunda cōiugia sortitus sit. *Tom. 3. lib. 10. Epist. 82.*

Ambrosius Theophilo. Non habet quod vrgeat Euagrius, & habet quod metuat Flauianus, ideoque refugit examen. Dent fratres veniam dolori iusto, quia propter ipsos vniuersus orbis concutitur. Et illi tamen nostro non compatiuntur dolori, perstringi saltem se æquanimiter ferant ab ijs quos vident sua per tantorum curricula temporum vexari intentione. Inter hos etenim duos nihil quod ad Christi pacem pertineat, eligētes, grauis toto orbe stabat discordia. Cui bonæ pacis naufragio sancta synodus Capuensis tādē obtulerat portum tranquillitatis, vt omnibus per totum Oriētem daretur communio Catholicam consentientibus fidem, & duobus istis tue sanctitatis examen impartiretur, fratribus & confacerdotibus nostris Aegyptijs pariter confidentibus: quia hoc verum iudicium futurum arbitrati sumus, quod neutri parti sociata communione aliquo fauore protenderet. Cū ex his igitur æquissimæ synodi constitucis speraremus iam remedium datum finemque oblarum discordiæ, scribit sanctitas tua iterum fratrem nostrum Flauianum ad precum auxilia, & imperialium rescriptorum suffragia remeauisse. Frustra ergo tatorum sacerdotum fusus labor, iterum ad huius seculi iudicia reuertendum, iterum ad rescripta, iterum vexabuntur sacerdotes senes, transfretabunt maria, iterum inualidi corpore patriam peregrino mutabunt solo, iterum sacrosancta altaria deserentur, vt in longinqua proficiscamur, iterum

iterum pauperum turbæ episcoporum, quibus ante onerosa paupertas non erat, externæ opis egentes compellentur inopiam gerere, aut certe victum inopum itineris vsurpare. Interea solus exlex Flavianus (vt illi videtur) non venit quando omnes conuenimus. Fœnerator & debitor inuicem sibi occurrunt, isti sibi non possunt occurrere, solus exfors Flavianus (vt ipse vult) sacerdotalis consortij, qui nec imperialibus decretis nec sacerdotû conuentui præsentiam faciat sui. Nec tamen etiam hoc moti dolore, fratri Euagrio donamus speciem bonæ causæ, qui eo defensabilior sibi videtur, quòd cum refugit Flavianus, aut quòd habere se alterum arbitretur æqualem, vterque alienæ magis ordinationis vitijs quàm suis fretus. Quos tamen nos in meliorem vocamus viam, vt malimus eos suis potius bonis quàm alieno vitio defendi. Qua de re quoniam proprijs texuisti litteris posse typum reperiri aliquem quo possit auferri fratrum discordia, cum sancta synodus cognitionis ius vnanimi tate tuæ ceterisque ex Aegypto cõsacerdotibus nostris commiserit, iterum oportet fratrem nostrum Flavianum conuenias, vt si in eo perseuerauerit quo veniendum non putet, saluis concilij Niceni, sed etiam synodi Capuenfis statutis, illibata pace vniuersorum ita consulas, vt non videamur destruere quod ædificatum est. *Tom. 3. lib. Epist. 10. Epist. 78.*

III. *Definitioni legitimi Concilij acquiescendum, hereticorum vero conciliabula, quæ hominum fauorem captant, sugienda.*

HOc scriptum est (Christum creaturam esse) in Ariminensi synodo, merito quæ concilium illud exhorreo, sequens tractatum concilij Niceni à quo me nec mors nec gladius poterit separare. *Tom. 3. lib. Epist. 5. Epist. 32.*

Dominis fratrib. dilectissimis Episcopis per Æmiliam constitutis Ambrosius Episcopus. Non medio

cris

*Ambrosius
maluit quæ
fidem Nicenā
deferere.*

*Cōcilium Ni-
cenū quo tem-
pore pascha ce-
lebrandum sit
definiuit.*

cris esse sapientiæ diem celebritatis definire pascha-
lis, & scriptura diuina nos instruit, & traditio maio-
rum: qui conuenientes ad synodum Nicenam, inter
illa fidei vt vera ita admiranda decreta, etiam super
celebritate memorata, congregatis peritissimis cal-
culandi, decem & nouem annorum collegere ratio-
nem, & quasi quendam constituere circulum ex quo
exemplum in annos reliquos gigneretur. Hunc cir-
culum Enneadecaterida nuncupauerunt, sequentes
illud quòd non debeamus vana quadam opinione
super celebritate huiusmodi fluctuare, sed vera rati-
one comperta ita omnium concurrat affectio, vt
vna nocte vbique sacrificium pro resurrectione Do-
mini deferatur. *Tom. 3. lib. Epist. 10. Epist. 83.*

*Concilium Ari-
minense Impe-
ratoris gratiam
captauit.*

Væ cum vobis benedixerint homines. Nonne ti-
bi videtur hic dicere qui dudum in Ariminensi con-
cilio perfidæ præuaricationis auctores cum Impera-
toris gratiam sequuntur, Dei gratiam perdiderunt?
Qui cum placere potentibus aucupatur, maledicto
se perpetuo subdidere. *Tom. 5. lib. 5. Commentar. in cap.
6. Lucae.*

*III. Non esse necessarium propter hæreticū
vnum Concilium conuocare, et si ad
illud prouocet.*

SI ad synodum prouocat Auxentius vt de fide dis-
putet: licet nō sit necesse propter vnum tot Epi-
scopos fatigari, qui etiāsi Angelus de cælo esset, paci
Ecclesiarum nō deberet præferri, cum audiero syn-
odum congregari, & ipse non deero. *Tom. 3. lib. Epist.
5. Epist. 32.*

CAPVT VNDECIMVM

De auctoritate Patrum Docto- rumque Ecclesiæ.

*Præcepta ma-
iorum religio-
se obseruanda.*

Seruemus præcepta maiorum, nec hæreditaria
signacula ausi rudis temeritate violemus. Li-
brum signatum illum propheticum non senio-
res,